

Република Србија
Врховни касациони суд
Кзз 953/2015
10.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.М., због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката С.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 326/2014 од 11.03.2014. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 123/2015 од 16.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката С.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 326/2014 од 11.03.2014. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 123/2015 од 16.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 326/2014 од 11.03.2014. године, окривљени Д.М. оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем, а такође је обавезан и да оштећеној Р.Ц. исплати новчани износ од 20.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.06.2011. године до коначне исплате у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је на основу одредбе члана 258. ЗКП оштећени Б.Р. упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева. Истом пресудом окривљени Б.Р. на основу одредбе члана 423. тачка 2. ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1.

КЗ и одлучено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 123/2015 од 16.06.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Јагодини, окривљеног Д.М. и његовог браниоца адвоката С.М. и пресуда Основног суда у Јагодини К 326/2014 од 11.03.2014. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.М., адвокат С.М., због повреде закона на штету окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд другостепену пресуду преиначи, без стављања конкретног предлога суду у погледу преиначења правноснажне пресуде, односно да правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката С.М. доставио Републичком јавном тужиоцу у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката С.М., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени, на основу одредбе члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреде тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву не указује конкретно ни на једну повреду законика, која, сходно цитираној садржини одредби члана 485. став 4. ЗКП може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а из образложења захтева и навода да су нижестепени судови, погрешном оценом изведених доказа и то пре свега налаза и мишљења вештака саобраћајне струке са допуном овог налаза, који је у истоме навео да је узрок настанка предметне саобраћајне незгоде неправилно скретање возила којим је управљао окривљени

Б.Р. улажењем у путању кретања возила којим је управљао окривљени Д.М., извели погрешан закључак о постојању узрочно-последичне везе између радње – начина управљања окривљеног предметним возилом и наступеле последице – саобраћајне незгоде, из чега, по налажењу Врховног касационог суда произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Д.М., адвоката С.М., оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.**

**Председник већа, судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**